

ORACIÓ

Oh Déu, que per mediació de la Verge Santíssima atorgàreu a sant Josepmaria, sacerdot, gràcies innombrables, escollint-lo com a instrument fidelíssim per fundar l'Opus Dei, camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià: feu que jo sàpiga també convertir tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir amb alegria i amb senzillesa l'Església, el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els camins de la terra amb la lluminària de la fe i de l'amor. Concediu-me per la intercessió de sant Josepmaria el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Aquest Butlletí es distribueix gratuïtament. Qui desitgi rebre'l pot demanar-lo a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, carrer Diego de León, 14, 28006. Madrid

Si desitgeu ajudar, amb les vostres almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, podeu enviar els donatius a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, per gir postal o per transferència al c/c. número 0182-4017-57-0018820005, del BBVA, Agència Urbana del carrer Diego de León, 16, 28006 Madrid

De conformitat amb la legislació sobre protecció de les dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom en l'adreça del Butlletí, enviant un e-mail a ocs@opusdei.es, o bé per correu a:

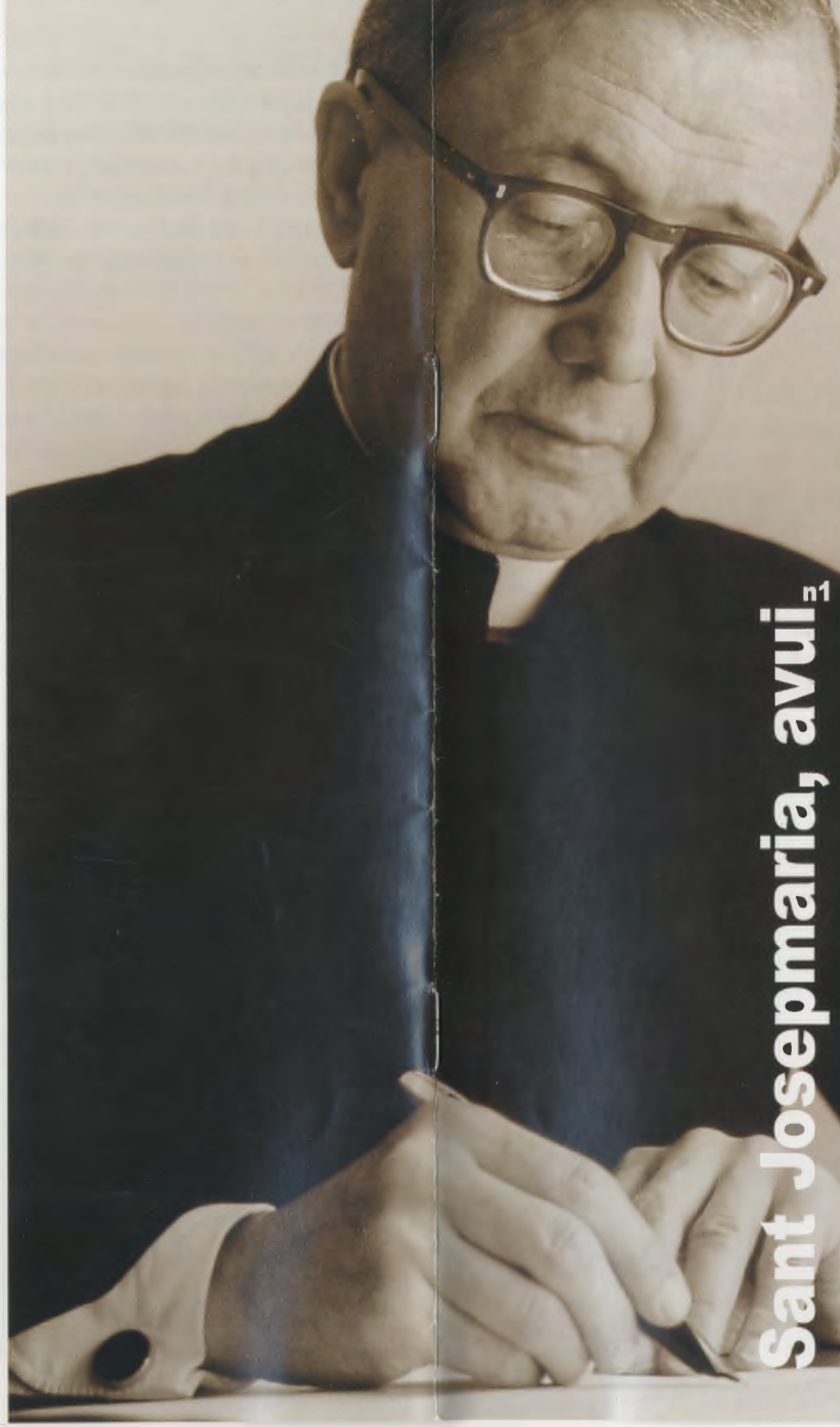
Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants, Diego de León, 14, 28006 Madrid

En cas de no trobar el destinatari, retornar al remitent.

Director Responsable: José Carlos Martín de la Hoz

Imprimatur: +Mons. Javier Echevarría, Prelat de l'Opus Dei.

Idea gràfica i Impremta: Litoplex Indústria Gràfica sa, Manresa
Dep. Leg.: B.6.592-1988

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants.
Prelatura de l'Opus Dei. Espanya
Nº 38 • Any XXIX • Desembre 2006

SEMBRAR L'ALEGRIA

«NO MENYS QUE AMB LES SEVES ENSENYANCES I ELS SEUS ESCRITS, ENS POT ANIMAR EL TESTIMONIATGE DE LA SEVA LLUITA DIÀRIA PER VIURE AQUEST ESPERIT I PER TRANSMETRE'L ALS ALTRES»

(Joan Pau II, Homilia, Roma, 6 d'octubre de 2002)

A Buenos Aires, Argentina

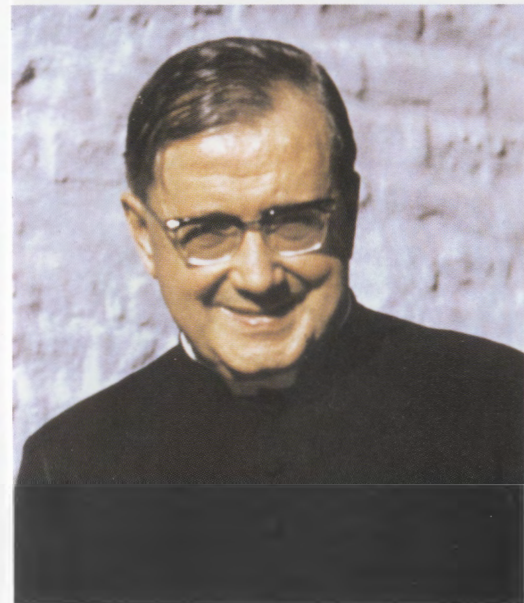
– Quan vostè marxi, Pare, què vol deixar-nos en el cor a tots els seus fills sud-americans?

– **Que sembreu la pau i l'alegria per tot arreu; que no digueu cap paraula molesta per a ningú; que sapiguen anar del braç d'aquells que no pensen com vosaltres. Que no us maltracteu mai; que sigueu germans de totes les criatures, sembradors de pau i d'alegria, i que els doneu aquesta inquietud d'acció de gràcies que tu m'has donat amb les teves paraules. Perquè m'has commogut, i em fas dir altra vegada al Senyor: gratias tibi, Deus, gratias tibi!**

(Cf. Ana Sastre Gallego, *Tiempo de caminar: semblanza de Monseñor Josemaría Escrivá de Balaguer*. Ed. Rialp, Madrid, 1989, p. 562)

Fins al 6 d'octubre de 2002, es van imprimir 27 números del Full Informatiu, que informaven sobre el procés de canonització de Josepmaria Escrivá de Balaguer i dels favors obtinguts per la seva intercessió. D'aleshores ençà, nombroses persones ens han demanat que continuem informant sobre la vida i el missatge del fundador de l'Opus Dei. Aquesta nova sèrie de publicacions, amb el títol "Sant Josepmaria, avui", respon a aquest desig.

Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya.

COMPRI VOSTÈ UNS DOLÇOS

«EL TRACTE AMB SANT JOSEPMARIA, LA LLUITA PER IDENTIFICAR-SE AMB L'ESPERIT DE L'OPUS DEI, FA AMABLE EL SEGUIMENT DE CRIST. DÉU ENS VOL SANTS I COMPTA AMB LES DIFICULTATS: LA RESISTÈNCIA DE LA NOSTRA MANCA DE GENEROSITAT I LES QUE ES PUGUIN PRESENTAR A L'AMBIENT ON VIVIM.»

(Card. Joseph Ratzinger, *Homilia, Roma, 19 de maig de 1992*)

(...) Feia mesos que la Guerra Civil havia acabat quan, un dia, el sacerdot va haver d'agafar un taxi a Madrid. Com tenia per costum, de seguida es va posar a xerrar amb el conductor, a parlar-li de Déu, de la santificació del treball i de la convivència, i d'oblidar la desgràcia per la qual havia passat el país. El taxista escoltava i no va badar boca. Quan va arribar a la destinació i sant Josepmaria va baixar, aquell home li va demanar:

– «**Escolti, on estava vostè durant el temps de la guerra?**»

– «**A Madrid**», li va contestar el sacerdot.

– «**Llàstima que no l'hagin matat!**», va replicar el taxista.

Mons. Josepmaria no va dir una paraula ni va fer el més lleu gest d'indignació. Al contrari, amb molta pau va preguntar al taxista:

– «**Vostè té fills?**» I com que l'altre feu un gest afirmatiu, afegí al preu de la carrera una bona propina:

– «**Tingui, perquè compri uns dolços a la dona i als fills**»

(Cfr. Andrés Vázquez de Prada, *El fundador del Opus Dei, Vol.II Ed.Rialp, Madrid 2002, pàg. 383-384*)

ESTAVA DIVERTIDÍSSIM

«CARES LLARGUES..., MANERES BRUSQUES..., POSAT RIDÍCUL..., AIRE ANTIPÀTIC...: ¿AIXÍ ESPERES ANIMAR ELS ALTRES A SEGUIR CRIST?»

(Camí, 661)

Més d'una vegada em va explicar un fet que li havia passat quan era un sacerdot jove. Per un greu contratemps havia perdut un moment la serenitat:

– «**Em vaig enfadar..., i després em vaig enfadar per haver-me enfadat.**»

En aquell estat d'ànim, caminava per un carrer de Madrid i va ensopegar amb una d'aquestes màquines automàtiques que feien sis fotos de carnet per unes monedes: el Senyor li va fer comprendre que tenia a l'abast una bona ocasió per humiliar-se i rebre una lliçó ascètica sobre l'alegria. Va entrar a la cabina i es va fer les fotografies:

– «**Estava divertidíssim amb la cara d'enfadat!**»

Després les va estripar totes menys una:

– «**La vaig portar a la cartera durant un mes. De tant en tant la mirava, per veure'm la cara d'enfadat, humiliar-me davant del Senyor i riure'm de mi mateix: per ximple!, em deia**»

(Cfr. Álvaro del Portillo, *Entrevista sobre el fundador de l'Opus Dei, Ed. Rialp, Madrid 1993, pp. 47-48*)

AMB BONA MÚSICA

«HAS DE PROCURAR QUE, ALLÀ ON SIGUIS, HI HAGI AQUELL «BON HUMOR» —AQUELLA ALEGRIA—, QUE ÉS FRUIT DE LA VIDA INTERIOR.»

(Forja 151)

En acabar una tertúlia a València, el 1972, on el bon humor havia estat la tònica d'una conversa exquisidament sobrenatural, un dels assistents va comentar:

– «**Aquí he après la música. La lletra, més o menys, ja la vaig aprenent als mitjans de formació de l'Obra.**»

(Cfr. José Luis Soria, *Josemaría Escrivá, Maestro del buen humor, Ed.Rialp, Madrid 1993, p.12*)

QUEDAR-SE A GUST

MÉS QUE «DONAR», LA CARITAT ÉS «COMPRENDRE.» – PER AIXÒ, BUSCA UNA EXCUSA PER ALS ALTRES –SEMPRE N'HI HA–, SI TENS L'OBLIGACIÓ DE JUTJAR.

(Camí, 463)

El curs 1927-1928 va ser el primer any que va treballar a l'Acadèmia Cicuéndez, on feia classes.

Mariano Trueba el descriu, sota aquesta faceta del seu vigor apostòlic, com **«un home dinàmic, d'aspecte fort i bon color a les galtes. Molt directe en el tracte, i amb desig de ficar-se en la vida de tots.»**

En sortir de l'acadèmia alguns estudiants l'acompanyaven una tirada del camí cap a casa seva. Un dia un d'ells li va objectar que era impossible continuar creient mentre hi hagués sacerdots que burlaven la religió amb la seva doble vida. A la qual cosa li va replicar sant Josepmaria que el sacerdoti era un licor valuósíssim, que tant pot anar envasat en un vas de porcellana com en un de fang.

Les disposicions interiors d'aquell professor sacerdot eren tan transparents per als seus deixebles que, guardant les distàncies pròpies de la docència, el tractaven com a amic i company. Els impressionava la pulcritud del seu aspecte i l'elegància de les seves maneres. Gran va ser, doncs, la sorpresa quan un dia es va presentar amb la sotana tota tacada de blanc. Una cosa rara li havia d'haver passat. El van estirar de la llengua –refereix Mariano Trueba– i els va explicar què havia succeït.

Anava a la plataforma del tramvia quan va notar que un paleta, amb una granota tacada de calç, se li anava apropant amb intenció malèvola, que el sacerdot va endevinar en la seva mirada. I, avançant-se al seu propòsit, se'l va abraçar estretament mentre el desarmava dient:

– Vine aquí, fill meu, arrebossa't amb mi!; ¿t'has quedat a gust?!

(Cfr. Andrés Vázquez de Prada, Ed. Rialp, Madrid 1997, Vol.I. pp.272-273)

DEVOCIÓ POPULAR

REGAL D'ANIVERSARI

Estimats Senyors, voldria explicar-los un favor de sant Josepmaria.

Uns dies abans de l'aniversari de la mare, li vaig enviar la meva felicitació i li vaig prometre que resaria de manera especial per ella aquell dia; vaig demanar a sant Josepmaria que li fes un favor. Quan va arribar el dia esperat, vaig intentar avisar la mare perquè demanés també el favor pel seu compte però no vaig poder parlar amb ella. Aquella tarda rebem la bona notícia: havia nascut la primera filla del meu germà. A més, segons les tradicions de la família, aquesta nena rebria el nom de la meva mare. En rebre la notícia, la meva mare se'n va alegrar molt. Atribueixo aquest triple favor a sant Josepmaria: que hagi nascut la primera néta per als meus pares; que hagi estat el dia de l'aniversari de la meva mare i que hagi rebut el mateix nom que la meva mare.

W. M. 26-VII-2005 Enviat per correu electrònic

ALEGRIA INTERIOR

Sóc equatoriana i tinc quatre fills. Porto cinc anys a l'Estat espanyol i he tingut molts problemes, però tot va anar solucionant-se des del 15 de febrer del 2004, quan vaig començar a prestar els meus serveis en una casa on la senyora em va ajudar molt i em va parlar de sant Josepmaria Escrivà. Em va donar una estampa i em va animar a resar-li per posar tots els meus problemes a les seves mans.

El meu fill de 23 anys no tenia papers. Avui, gràcies a Déu, ja els té. La meua filla que estava a l'Equador i per falta de diners i de papers no podia portar-la, d'aquí uns dies, si Déu vol, arribarà. El xicot de la meua filla, que no creia en Déu ni en res i portava una vida desordenada, es batejarà el dissabte de Glòria i seran els seus padrins la senyora d'on estic treballant i el seu germà, que són unes persones formidables.

La meua filla gran que no es confessava fa cinc anys ja ho va fer i està molt contenta i feliç.

Vull que es publiqui la meva carta perquè tot ho dec a sant Josepmaria. Ell m'ha arreglat tots els problemes i m'ha apropat més a Déu, donant-me una gran pau i alegria interiors. Vull donar-li les gràcies amb tot el meu cor i animar tothom que es trobi trist, amb penes i sense feina que li resi a ell amb tota l'ànima, i amb la seguretat que, si ho demana amb molta fe, li ho arreglarà tot.

Sóc molt feliç per tenir una feina amb una família meravellosa tan catòlica i tan bona. A més, els estimo com si fossin la meva família i demano en cada moment a Déu que els doni salut i continuïn ajudant les persones necessitades com ho fan amb mi. També demano per Charo i per l'Obra, perquè continuï creixent.

Teresa O. 15-II-2006 València

LA MEVA HISTÒRIA

Voldria posar en coneixement de vostès una cosa que m'ha ocorregut i que crec que he de compartir. Tinc un germà que fa dos anys va acabar els seus estudis en Educació Infantil amb bones notes i va decidir preparar les oposicions per ser mestre; va estar un any preparant-les, però alhora també intentava treballar en algun col·legi o guarderia privada per poder obrir-se pas en la seva carrera professional d'alguna manera. No va aprovar les oposicions amb suficient nota per obtenir la plaça, i es va quedar en espera que en algun moment poguessin cridar-lo (encara que feia el número 2.000); per tant, va continuar un altre any enviant currículums i acudint a tots aquells llocs per aconseguir un treball relacionat amb la seva vocació i la seva passió: l'educació (...).

D'altra banda, abans de l'estiu, el maig 2006, va començar a estudiar per obtenir el carnet de conduir, aprovant el teòric a la primera però el pràctic...; quatre vegades i no ho aconseguia, amb la lògica despesa econòmica i emocional que li suposava. Doncs bé, un dia, a l'oficina, comentant que estava trista perquè el meu germà estava molt malament

per totes aquestes coses (no dormia per les nits, estava sempre empipat o trist, preocupat), una companya em va donar l'oració de sant Josepmaria Escrivà i em va dir: *Jo no puc fer res tampoc per ajudar-vos però el "Pare" t'escoltarà.*

Sóc creient però mai no vaig pensar que em pogués passar una cosa tan especial. Vaig començar la novena i al cinquè dia el meu germà l'havien contractat en un col·legi molt bo en condicions excepcionals, tant econòmiques com d'horari, per continuar preparant la següent oposició però que, ara, amb un contracte indefinit, podria dedicar-se al que més li agrada: l'educació infantil. Jo vaig continuar amb les oracions (...).

Amb això no acaba el meu cas. Vaig acabar la novena i als tres dies la mare em diu que el meu germà havia aprovat el carnet de conduir! aquell mateix matí!!! Per fill!!! Al cinquè intent!!! L'alegria de tota la família en veure que el benjamí (...) estava un altre cop feliç poden imaginar-la vostès. Per això he cregut just i convenient explicar la meva història (...). Moltes gràcies.

Mª Trinidad. 26-X-06. Enviat per correu electrònic

DONAR LES GRÀCIES

Em dirigeixo a vostès, amb la grata alegria de comunicar-los les múltiples gràcies que he obtingut per la intercessió de sant Josepmaria, al llarg de tota la meva vida universitària especialment; ajudant-me, en un començament, a poder optar a la carrera universitària que tant entusiasme tenia d'emprendre, com ara, en aquests moments en els quals em trobo arribant al final de la meva etapa universitària.

Déu els beneeixi tots. Moltes gràcies per la seva atenció i temps dedicat a llegir aquest e-mail.

Esther C. 22-V-2006. Enviat per correu electrònic

